

[KOŁTUN *sb m*

Tekst nie oznacza ó.

sg N kołtun. ◇ (lat.) A kołtunum.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

lek. Zbity kłqb włosów powstały z powodu brudu i wszawicy; plica incuborum Cn: DE PLICĄ QUEM POŁONI GWOŹDZIEC, ROXOLANI KOLTVNVM VOCANT Hercules Saxonia, De plica..., Padwa 1600, kt; Roxolani autem KOLTVN nominant hoc est paxillum, eo quod crines conuoluti e capite propendeant instar paxilli qui KOLEK dicitur. Forte KOLTVNVM vocant ab apperentibus cirris, Apud illos enim cirrus KOLTEK nuncupatur. Hercules Saxonia, De plica..., Padwa 1600, kt, 16.

Synonim: gwoździec.

Cf **KOŁTEK**